

ИВАН ВАЗОВ
БАЩАТА НА ДОБРОВОЛЦИТЕ

chitanka.info

*Песен гърми из улица:
млада чета в бой замина.
Клетата майка в къщи пици —
тя изпрати трите сина.*

*Не искаха да останат
от юнаците назади:
двамата ѝ „простї“ казаха,
третият се не обади.*

*Муси се бащата мрачно:
— Мълчи, жено, недей вряка,
какво правиш? Големї се,
ний родихме три юнака.*

*Нека вървят! — Ех напусто,
сърце майчино не зима
от утеха, мъдра дума —
тя се тръшка и поима.*

*Разтържи се мъжско сърце,
рипва той на друм ги спира:
— Бре, халосници, постойте,
майка ви без вас умира.*

*Връщайте се! — Смутиха се
три юнака — трима сина:
мила им е стара майка —
по им мило за дружина.*

*— Ех ти, татко, кажи майци
да не плаче, да не чака:
юнаците не се връщат —
ний сме вече под байрака.*

Час минува и повече
как на друма се препират:
бре на халос всичкото е,
тврди глави не увират.

Не се връщат! Пак булката
ще да писне, ще завайка,
щом го види сам че иде —
нали тя е пуста майка?

Какво има, че отиват?
Глава женска, не отбира.
Па и тия клетки сърби! —
Всичката му кръв възвира!

Нали те са христиени.
Ходят в черква, вардят пости?
Нали брат му при Гредетин
падна мъртвъв — бог да прости?

Ето с турчин бой ще има...
А нападат ни хайдушки!
Право имат момчетата,
дето взеха своите пушки!

„Да бих могъл“... Но веднага
страшна мисъл го обфана:
— Вам казувам, връщайте се!
Ала гледа — сам остана.

Четата потегли с песни,
гордо знамето летеше,
също както в онуй време,
кога с Филипа той беше!

— Бре, разбойници, я стойте,
правите ме да се слуша:

*де войводата? Кажете,
искам и аз да се пиша!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.